

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 6. S. Catharinæ Senensis liberalitas liberalite Christi compensata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52346)

ut sibi caneret in nuptiis: atq; cum eo his pa-
ctus est legibus, ut quò doctius meliusq; caneret,
hoc copiosorem ferret mercedem. Annixus est
omni artificio citharædus, uti quam scitissimè ca-
neret, sperans amplissimum præmium. At po-
stridie pactam mercedem reposcenti musico, qui
conduxerat, ait, iam persoluisse sese, quod esset
pollicitus: nempe par pari retulisse, proq; volu-
ptate reposuisse voluptatem, spem lucri signifi-
cans: quæ quidem hoc maior fuerat, quò magis
ex arte cantasset. Verùm eo loco negat Phi-
losophus par pari relatum; propterea, quòd
alter id, quòd volebat accepit: alter eo, quòd
expetebat, frustratus est. Nimirum ex mun-
di Genio faciebat Dionysius.

§. VI.

*S. Catharina Senensis liberalitas liberalitate
Christi compensata.*

Aliter facit Christus, cui dari, quòd pau-
peri datur, expertus est D. Martinus, vidit
enim eum chamydis suæ, qua pauperem te-
xerat parte vestitum, ad Angelorum cir-
cumstantium multitudinè dicentem: *Mar-
tinus adhuc catechumenus hac me veste conte-
xit.* Theophanius Comes pauperum ama-
tor & susceptor à Christo audiuit: *Ceteris
diebus me in membris meis, hesternò autem die
me in*

Seuer.
Sulpit. de
vit. S.
Martini
c. 2.

S. Greg.
hom. 56.
in Euang.

Raymun-
à Capua
in vita ei-
us, & An-
toninus
3: p. hist.
tit. 23.
cap 4.
Sur. 29.
April.

*me in me ipso suscepisti. Talionem autem esse li-
beralitati sensit conspexitq; S. Catharina
Senensis, qua aliquando orante, in Ecclesia
Dominicanorum Senensium, quidam mendiculus
ab ea petijt opem. Illa, cum nihil haberet apud
se, rogavit, ut expectaret, donec esset reuersa do-
mum. At illo dicente, se tam diu expectare non
posse, sancta Virgo eius non ferens afflictionem,
anxiè cogitare cepit, quidnam ei dare posset.
Mox succurrit ei, habere apud se crucem par-
uam argenteam. Eam igitur pauperi hilariter
dedit, uq; eà acceptà latus abscessit. Nocte pro-
xima Christus Virgini oranti apparuit, eamq;
crucem ei ostendit, multis gemmis undique or-
natam, promisitq; ei, se in die iudicij eam coram
tota Angelorum & hominum frequentia osten-
surum. Alio tempore, eadem Sacra Virgine
Catharina ex eodem templo redire volente,
Christus occurrit in forma iuuenis pauperis, ac
peregrini triginta plus minus annorum, petiuitq;
ab eà vestem. Illa rediens ad Sacellum, unde
descenderat, tunicam non manicatam, quam sub
extima veste propter frigus habebat, sibi cautè
detraxit, pauperiq; tribuit, nesciens esse Chri-
stum. At ille etiam lineum vestimentum petijt.
Tum illa iubet eum se sequi ad ades suas, ubi ei
subuculam & subligaculum dedit. Verum non
desistit*

destitit ille plura mendicare, ut probaret eius
 animum. Quid, inquit, faciam hac tunica, qua
 manicis caret? Quaso etiam manicas mihi lar-
 giaris. Illa perlustrat domum, & ecce videt a
 pertica suspensam nouam ancilla tunicam: ab
 eâq; manicas auferens dat pauperi. Rursus pau-
 per etiam socium in domo hospitali se habere di-
 cit, valde indigentē vestibus. Tum verò S. Virgo
 nihil prorsus sibi superesse videns, quod daret pra-
 ter tunicam, qua erat induta, quam non sine-
 bat virgineus pudor & honestas, ut sibi detra-
 beret, ne nuda cogeretur cum multorum offen-
 diculo incedere, dixit illi: Reuera charissime,
 si possem villo pacto, libenter aliquid prestarem
 tuo socio. Ille verò subridens: Video, inquit,
 promptum animum tuum: sed iam bene vale.
 Etsi autem S. Virgo, illo recedente, ex quibus-
 dam signis coniecit, Dominum IESVM esse;
 tamen quia tanta gratia se indignissimam puta-
 bat, ad consueta se recepit exercitia sua. Sed
 nocte sequenti Dominus ei oranti manifestè se vi-
 sendum praeiuit, in illius pauperis effigie, in ma-
 nu ferens tunicam, quam ipsi Virgo dederat,
 margaritis iam & coruscantibus gemmis con-
 spiciam, aitq; se illi daturum vestem inuisibilē,
 qua ab ea arceret omne noxium utriusq; homi-
 nis frigus. Quod certe etiam re ipsa prestitit.

ad e

adeò ut ex eo tempore iisdem hieme, quibus estate, contenta fuerit vestibus, immò nec hiemis intemperiem umquam senserit. Simul autem etiam Dominus, & cum crucem argenteam, & cum hanc tunicam illi ostenderet, talia ei promissa fecit, unde certò illi constare posset, illam in calis excellenti gloria sine fine perfruituram. Vides talionem optabilem, & crucem datam mendico in terris, in iudicio, gemmis condecoratam toti mundo cum gloria ingenti redhibendam? Vides vestem visibilem cum invisibili commutatam? Vides, quantum profit Dare? Vides, cui profit? Verè dixit S. Leo: *Nobis prestamus, quod alijs erogamus.*

S. Leo
serm. i. de
collectis.

§. VII.

Misericordiam misericordià etiam in alijs pluribus fuisse remuneratam.

Carolus
Regius
in orat.
Christi-
an. lib. 10.
c. 8.

Cosmas Mediceus, qui fuit Magnorum Ducum Hetruria primus, multa expendebat, ut opem afferret egentibus. Cuidam igitur ex familiaribus, eum nimis liberalem appellanti, respondit: Se in libro, initarum cum Deo rationum, dati & accepti, numquam potuisse eò peruenire, ut qua deberet Deo solueret. Nam quòd plura dabat, etiam eò plura recipiebat, semperq₃ inueniret, se debitorem, Deum verò creditorem.

Dignum